

*Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля,
вул. Онопрієнка, 8, м. Черкаси, 18034*
*Черкасский институт пожарной безопасности имени Героев Чернобыля,
ул. Оноприенка, 8, г. Черкассы, 18034*
*Cherkasy Institute of Fire Safety named after Chernobyl Heroes
Onopriyenka Str., 8, Cherkasy, 18034*

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ ЯК ПРЕДМЕТ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО АНАЛІЗУ

Постановка проблеми. Нині особлива роль освіти робить проблему практичної підготовки майбутніх фахівців однією з пріоритетних. Вона потребує розробки і впровадження технологій, за допомогою яких можна досягти мети навчання – підготувати компетентного, гнучкого, конкурентоспроможного фахівця. Однак, беручи до уваги практику підготовки майбутніх офіцерів служби цивільного захисту у вищих навчальних закладах ДСНС України, доводиться констатувати невідповідність рівня їхньої освіти потребам ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незважаючи на те, що підготовка фахівців протягом багатьох років є об'єктом активного вивчення, слід визнати брак уваги з боку педагогічної науки саме до підготовки фахівців у сфері цивільного захисту. Це пояснюється, зокрема, тим, що така підготовка здійснюється лише у трьох ВНЗ: Черкаському інституті пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля, Національному університеті цивільного захисту України, Львівському державному університеті безпеки життєдіяльності.

Підготовці фахівців служби цивільного захисту присвячені дослідження О. Євсюкова, М. Ковалю, М. Нещадима, О. Бикової, М. Козяра та ін., водночас нерозкритими залишаються питання, пов'язані з конкретними технологіями навчання таких спеціалістів, що й актуалізує відповідні дослідження.

Метою статті є аналіз та узагальнення поглядів науковців щодо трактувань таких понять, як «підготовка» та «професійна підготовка».

Виклад основного матеріалу. Поняття «підготовка» частіш за все має означення в контексті розглянутої професії, до якого вона належить, та практично не зустрічається в самостійному значенні. Для визначення і характеристики поняття «підготовка» звернемося, насамперед, до словникових джерел.

У «Великому тлумачному словнику сучасної української мови» поняття «підготовка» розглянуто як «запас знань, навичок, досвід тощо, набутий у процесі навчання, практичної діяльності» [1, с. 952].

З точки зору педагогічного тлумачення поняття «підготовка» у словнику трактується як «діяльність, спрямована на навчання, надання необхідних знань» [2, с. 202]. Зміст поняття «підготовка» в педагогічній енциклопедії розглядається як сукупність спеціальних знань, умінь й навичок, якостей, трудового досвіду й норм поведінки, які забезпечують можливість успішної роботи з визначеної професії; як процес повідомлення відповідних знань й умінь [3]. За педагогічним словником «підготовка» – це формування та збагачення настанов, знань та вмінь, які необхідні індивіду для адекватного виконання специфічних завдань [4].

Енциклопедія професійної освіти визначає «підготовку» як загальний термін стосовно прикладних завдань освіти, коли передбачається засвоєння певного соціального досвіду з метою його подальшого застосування під час виконання специфічних завдань практичного, пізнавального чи навчального характеру, причому такі завдання найчастіше пов'язані з певним видом регулярної діяльності. Сенс поняття «підготовка» розкривається у двох його значеннях:

- як навчання, тобто як деякий спеціально організований процес формування готовності до виконання майбутніх завдань;
- та як готовність, під якою розуміють наявність компетенції, знань, умінь та навичок, необхідних для успішного виконання певної сукупності завдань [5].

Згідно з Українським педагогічним словником, «підготовка» визначається як «запас знань, отриманий будь-ким». Також зазначається, що цей термін походить від слова «підготувати», сутнісними значеннями якого є «результат навчання – як процесу надання необхідних знань для чогось» та «сукупність попередніх дій, які полегшують реалізацію якихось подальших дій чи процесів» [6]. Поняття «підготовка» пов'язується з «навчанням як формуванням готовності до виконання майбутніх завдань; готовністю як наявністю компетентності, знань, умінь, необхідних для виконання поставлених завдань» [7, с. 272].

Проведений нами аналіз психолого-педагогічної літератури дає змогу стверджувати, що сьогодні не існує єдиного погляду на трактування поняття «підготовка». Так, М. Васильєва вважає, що під терміном «підготовка» слід розуміти процес формування, удосконалення знань, умінь, навичок, якостей особистості, необхідних для виконання діяльності, здійснюваної в ході навчання, самоосвіти або професійної освіти [8].

Під системою підготовки студентів гуманітарних спеціальностей до професійної діяльності В. Бережна розуміє сукупність елементів педагогічного процесу, соціально та педагогічно організований процес формування особистості, що спрямований на оволодіння вчительською професією, рівнем певної кваліфікації, та забезпечує безперервне зростання компетентності, майстерності й розвитку навичок і умінь у галузі викладання гуманітарних дисциплін, а також створює умови для самоактуалізації кожної особистості, сприяє досягненню тих цілей, які ставляться суспільством перед майбутнім педагогом [9].

У свою чергу, С. Головін зазначав, що це підготовка людини до оволодіння певною професією та виконання відповідної професійної діяльності на достатньо високому рівні [10].

На нашу думку, «підготовка» – це процес, в якому формуються та вдосконалюються професійні знання, уміння, навички та особистісні якості, що необхідні в майбутній педагогічній діяльності.

Спираючись на поняття «підготовка» як освоєння майбутнім фахівцем професійних знань і досвіду, необхідних для подальшого успішного виконання завдань пізнавального та практичного характеру в предметній діяльності, професійна підготовка розглядається як «система професійного навчання, що має на меті прискорене набуття здобувачем освіти навичок, необхідних для виконання певної роботи чи групи робіт» [10, с. 223].

Професійна підготовка в науково-практичній літературі також має різні тлумачення. Проведений нами аналіз психолого-педагогічної літератури дозволяє стверджувати, що на сьогодні не існує єдиного погляду на розуміння професійної підготовки. Так, за педагогічним словником «професійна підготовка» є системою професійного навчання, метою якої є прискорене набуття тими, хто навчається, навичок, необхідних для виконання певної роботи або ж групи робіт [11].

Поняття «професійна підготовка» в «Українському педагогічному словнику» визначається як сукупність спеціальних знань, навичок та умінь, якостей, трудового досвіду і норм поведінки, що забезпечують можливість успішної

роботи з певної професії [6]. Таке трактування професійної підготовки носить інтегративний характер і здійснюється в процесі всіх основних видів пізнавальної діяльності майбутніх професіоналів. Її мета – сприяти формуванню стійких орієнтацій на трудовий спосіб життя, морально-психологічної та практичної готовності до діяльності. Педагогічний енциклопедичний словник поняття «професійна підготовка» визначає як систему професійного навчання, метою якого є прискорене набуття студентами навичок, необхідних для виконання певної роботи або ж групи робіт [10, с. 223].

Словник-довідник сучасної російської професійної освіти поняття «професійна підготовка» визначає як організацію навчання професійних кадрів [12, с. 11]. У педагогічній енциклопедії «професійна підготовка» тлумачиться як «сукупність спеціальних знань, умінь і навичок, якостей особистості, трудового досвіду і норм поведінки, які забезпечують можливість успішної праці за обраною професією; процес повідомлення учням відповідних знань і умінь» [13].

Проте деякі вчені наголошують на тому, що такі характеристики недостатньо увиразнюють специфіку професійної підготовки фахівця, і вважають за доцільно розглядати її як систему організаційних і педагогічних заходів, які забезпечують формування в особистості професійної спрямованості знань, умінь, навичок і професійної готовності до певної діяльності.

Досить часто розглядають професійну підготовку як сукупність уже отриманих людиною спеціальних знань, умінь та навичок, особистісних якостей, власного досвіду роботи та усвідомлених норм поведінки, що забезпечують можливість успішної роботи з певної професії. Наприклад, у педагогічному словнику термін «професійна підготовка» тлумачиться як сукупність спеціальних знань, умінь і навичок, якостей особистості, трудового досвіду і норм поведінки, що забезпечують можливість успішної праці за обраною професією.

Серед основних підходів до наукової інтерпретації сутності поняття «професійна підготовка» вагоме місце займають думки і погляди вчених-педагогів, які у своїх дослідженнях неодноразово підкреслювали необхідність і важливість розгляду процесу професійного становлення фахівця як педагогічної проблеми. У наукових працях Н. Ничкало професійна підготовка визначається як процес формування сукупності фахових знань, умінь і навичок, атрибутів, трудового досвіду й норм поведінки, що забезпечують можливість успішної професійної діяльності.

За визначенням О. Абдулліної, професійна підготовка – це процес формування та збагачен-

ня настанов, знань і вмінь, що необхідні майбутньому фахівцю для адекватного виконання специфічних професійних завдань. Дослідниця М. Кулакова розглядає підготовку до професійної діяльності фахівців із позицій управлінського підходу й зазначає, що така підготовка є керованим навчально-виховним процесом, який спрямований на оволодіння курсантами освітньо-кваліфікаційними характеристиками певної спеціальності відповідного рівня.

Одне з найбільш повних визначень поняття «професійна підготовка» у своєму докторському дослідженні наводить Т. Танько: професійна підготовка – це система організаційних та педагогічних заходів, які забезпечують формування в особистості професійної спрямованості, системи знань, навичок, умінь і професійної готовності, що, в свою чергу, визначається як суб'єктивний стан особистості, яка вважає себе здатною і підготовленою до виконання певної професійної діяльності та прагне її виконати.

Вчений О. Лейбович трактує професійну підготовку як процес і (або) результат професійного становлення і розвитку особистості, який супроводжується набуттям наперед визначених знань, умінь і навичок за конкретними професіями і спеціальностями [14]. На думку Н. Мукан, система професійної підготовки – багатогранний феномен, що передбачає розвиток професійних знань, встановлення мінімальних меж компетентності на етапі завершення підготовки, а також реалізацію відповідної системи оволодіння компетентністю. Професійна підготовка – це складне структурне і динамічне утворення, центральним ядром якого є позитивні настанови, мотиви, цінності професії. Сюди входять також і професійно важливі якості особистості, здібності, сукупність професійних знань, умінь і навичок, певний досвід застосування їх на практиці. Професійна підготовка перебуває у поєднанні зі спрямованістю на майбутню професійну діяльність [15]. Процес професійної підготовки курсанта в освітньому просторі ВНЗ має бути «керованою випереджальною системою, яка б передбачала й задовольняла потреби нинішніх і майбутніх поколінь, що відповідає духу нової цивілізованої моделі розвитку – моделі стійкого розвитку особистості» [16].

Інші науковці зазначають, що професійна підготовка повинна розглядатися через її результат або через процес його отримання як сукупність спеціальних знань, навичок і вмінь, якостей професійного досвіду та норм поведінки, які забезпечують можливість успішної діяльності за певною професією. Тому зміст

поняття «професійна підготовка» пропонують розглядати у таких аспектах:

- з точки зору її організаторів – це процес створення науково-педагогічними працівниками й керівниками ВНЗ умов для цілеспрямованого формування і розвитку в майбутніх фахівців компетентності та здатності до професійної діяльності;

- з точки зору здобувачів освіти – це процес досягнення ними необхідного рівня підготовленості, який би забезпечив готовність до виконання дій за призначенням;

- як результат професійної підготовки – це готовність її суб'єктів до професійної діяльності.

Учені, розглядаючи професійну підготовку з точки зору її педагогічного забезпечення, перш за все, звертають свою увагу на її зміст.

Зміст професійної освіти включає поглиблене ознайомлення з науковими основами й технологією обраного виду праці, прищеплення спеціальних практичних навичок і вмінь; формування психологічних, моральних якостей особистості, важливих для роботи в певній сфері людської діяльності [6]. При цьому важливо наголосити, що зміст професійної освіти обумовлений не тільки майбутнім видом діяльності, але й потребами універсального розвитку людської культури.

Тому, перед ВНЗ постають завдання цілеспрямованого розвитку найважливіших властивостей фахівця, залучення його до активних способів освоєння соціального, наукового і культурологічного досвіду з метою його подальшого використання у практичній професійній діяльності.

Висновки. Дослідження авторських трактувань поняття «професійна підготовка» дає можливість виділити основні позиції, що визначають сутність означеного поняття:

- професійна підготовка – це система змістових і організаційних заходів;

- професійна підготовка не може бути обмежена лише формуванням знань, умінь, навичок, а й має бути зорієнтована на особистісний розвиток здобувача освіти;

- мета і кінцевий результат професійної підготовки є формування готовності здобувачів до виконання майбутньої професійної діяльності.

Таким чином, підсумовуючи, ми розглядаємо поняття «професійна підготовка» як освоєння майбутнім фахівцем професійних знань, базових умінь, навичок і досвіду, необхідних для подальшого успішного виконання завдань пізнавального та практичного характеру в предметній діяльності.

Література

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Бусел. – К.: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
2. Соціолого-педагогічний словник/ За ред. В. Радула. – К.: «ЕксОб», 2004. – 304 с.
3. Российская педагогическая энциклопедия / Под. ред. А. Прохорова – М.: Науч. изд-во «Большая Российская энциклопедия», 1999. – Т. 2. – 423 с.
4. Педагогічний словник / За ред. М. Д. Ярмаченка. – К.: Пед. Думка, 2001. – 514 с.
5. Энциклопедия профессионального образования в 3 – х т. / Под. ред. С. Я. Батышева. – М.: АПО, 1999. – Т. 2. – 440 с.
6. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. – К.: Либідь, 1997. – 376 с.
7. Васильєва М. Теоретичні основи деонтологічної підготовки педагога: дис. д-ра пед. наук: 13.00.04 / Марина Петрівна Васильєва. – Х.: ХДПУ імені Г. С. Сковороди, 2003. – 432 с.
8. Бережна В. С. Підготовка майбутніх менеджерів до інноваційної професійної діяльності: вітчизняний та зарубіжний досвід [Електронний ресурс] / В. С. Бережна. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_Gum/NiO/2009_7/1. – Назва з екрана.
9. Украинский Советский энциклопедический словарь / [ответ. ред. А. В. Кудрицкий и др.]. – К.: Глав. ред. УСЭ, 1989. – Т. 3. – 772 с.
10. Педагогический энциклопедический словарь / под. ред. Б. М. Бим-Бад. – М.: Большая Российская энциклопедия, 2002. – 528 с.
11. Большая советская энциклопедия: В 30 т. – М.: Сов. энциклопедия, 1975. – Т. 21. – 640 с.
12. Словарь-справочник современного российского профессионального образования. – Вып. 1 /сост.: В. Блинов, И. Волошина, Е. Есенина, А. Лейбович, П. Новиков. – М.: ФИРО, 2010. – 19 с.
13. Педагогическая энциклопедия / И. А. Каиров, Ф. Н. Петров и др. – М.: Советская энциклопедия, 1966. – С. 549.
14. Вишнякова С. М. Профессиональное образование: словарь. Ключевые понятия, термины, актуальная лексика / С. М. Вишнякова. – М.: НМЦ СПО, 1999. – 538 с.
15. Мерлин В. С. Очерк интегрального исследования индивидуальности / В. С. Мерлин. – М.: Педагогика, 1986. – 253 с.
16. Лейбович А. Н. Структура и содержание государственного стандарта профессионального образования / А. Н. Лейбович. – М., 1991. – 224 с.

References

1. Velykyy tлумachnyy slovnyk suchasnoyi ukrayinskoji movy [Great Dictionary of Modern Ukrainian Language] (z dod. i dopov.) / uklad. i holov. red. V. Busel. – K.: VTF «Perun», 2005. – 1728 p.
2. Sotsiolohe-pedahohichnyy slovnyk [Sociological and pedagogical Dictionary] / Za red. V. Radula. – K.: «EksOb», 2004. – 304 p.
3. Rossiyskaya pedahohicheskaya éntsiklopedyya [Russian Pedagogical Encyclopedia] / Pod. red. A. Prokhorova – M.: Nauch. yzd-vo «Bolshaya Rossiyskaya éntsiklopedyya», 1999. – T. 2. – 423 p.
4. Pedahohichnyy slovnyk [Pedagogical Dictionary] / Za red. M. D. Yarmachenka. – K.: Ped. Dumka, 2001. – 514 p.
5. Entsiklopediya professional'nogo obrazovaniya [Encyclopedia of vocational training] v 3 – kh t. / Pod. red. S. YA. Batysheva. – M.: APO, 1999. – T. 2. – 440 z.
6. Honcharenko S. U. Ukrayinsky pedahohichnyy slovnyk [Ukrainian Pedagogical dictionary] / S. U. Honcharenko. – K.: Lybid, 1997. – 376 p.
7. Vasylyeva M. Teoretychni osnovy deontolohichnoyi pidhotovky pedahoha [Theoretical foundations of deontological teacher training]: dys. d-ra ped. nauk: 13.00.04 / Maryna Petrivna Vasylyeva. – KH.: KHDPU imeni H. S. Skovorody, 2003. – 432 p.
8. Berezhna V. S. Pidhotovka maybutnikh menedzheriv do innovatsiynoi profesiynoi diyalnosti: vitchyznyany ta zarubizhnyy dosvid [Training of future managers to innovative professional activities: domestic and foreign experience] [Elektronnyy resurs] / V. S. Berezhna. – Rezhym dostupu: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_Gum/NiO/2009_7/1. – Nazva z ekrana.
9. Ukrainskiy Sovetskiy entsiklopedicheskiy slovar' [Ukrainian Soviet encyclopaedic dictionary] / [otvet. red. A. V. Kudritskiy i dr.]. – K.: Glav. red. USE, 1989. – T. 3. – 772 p.
10. Pedagogicheskiy entsiklopedicheskiy slovar' [Pedagogical Encyclopedic Dictionary] / pod. red. B. M. Bim-Bad. – M.: Bol'shaya Rossiyskaya entsiklopediya, 2002. – 528 p.
11. Bol'shaya sovietskaya entsiklopediya [The Great Soviet Encyclopedia] : V 30 t. – M.: Sov. entsiklopediya, 1975. – T. 21. – 640 p.
12. Slovar'-spravochnik sovremennogo rossiyskogo professional'nogo obrazovaniya [Dictionary of Modern Russian professional education]. – Vyp. 1 / avt.-sost. : V. Blinov, I. Voloshina, Ye. Yesenina, A. Leybovich, P. Novikov. – M.: FIRO, 2010. – 19 p.
13. Pedagogicheskaya entsiklopediya [Educational Encyclopedia] / I. A. Kairov, F. N. Petrov i dr. – M.: Sovetskaya entsiklopediya, 1966. – P. 549.
14. Vishnyakova S. M. Professional'noye obrazovaniye: slovar. Klyuchevyye ponyatiya, terminy, aktual'naya leksika [Professional education: Dictionary. Key concepts, terminology, relevant vocabulary] / S. M. Vishnyakova. – M.: NMTS SPO, 1999. – 538 p.
15. Merlin V. C. Ocherk integralnogo issledovaniya individual'nosti / V. C. Merlin. – M.: Pedagogika, 1986. – 253 p.
16. Leybovich A. N. Struktura i soderzhaniye gosudarstvennogo standarta professional'nogo obrazovaniya [The structure and content of the state standard of vocational education] / A. N. Leybovich. – M., 1991. – 224 p.

Ненько Ю. П. Підготовка фахівця як предмет психолого-педагогічного аналізу.

Автор статті ставила за мету проаналізувати та узагальнити погляди науковців щодо трактувань понять «підготовка» та «професійна підготовка». Для визначення і характеристики означених понять дослідниця звернулася до словникових джерел.

Виявлено, що поняття «підготовка» частіш за все має означення в контексті розглянутої професії, до якого вона належить, та практично не зустрічається в самостійному значенні. Сенс поняття «підготовка» розкривається у двох його значеннях: як навчання, тобто як деякий спеціально організований процес формування готовності до виконання майбутніх завдань; та як готовність, під якою розуміють наявність компетенції, знань, умінь та навичок, необхідних для успішного виконання певної сукупності завдань.

Підсумовано, що «підготовка» – це процес, в якому формуються та вдосконалюються професійні знання, уміння, навички та особистісні якості, що необхідні в майбутній професійній діяльності.

Уточнено, що професійна підготовка в науково-практичній літературі також має різні тлумачення. Зазначено, що учені, розглядаючи професійну підготовку з точки зору її педагогічного забезпечення, перш за все, звертають свою увагу на її зміст.

Дослідження авторських трактувань поняття «професійна підготовка» дозволило виділити основні позиції, що визначають сутність означеного поняття: професійна підготовка – це система змістових і організаційних заходів; професійна підготовка не може бути обмежена лише формуванням знань, умінь, навичок, а й має бути зорієнтована на особистісний розвиток здобувача освіти; мета і кінцевий результат професійної підготовки є формування готовності здобувачів до виконання майбутньої професійної діяльності.

Підсумовано, що поняття «професійна підготовка» – це освоєння майбутнім фахівцем професійних знань, базових умінь, навичок і досвіду, необхідних для подальшого успішного виконання завдань пізнавального та практичного характеру в предметній діяльності.

Ключові слова: підготовка; професійна підготовка; трактування поняття; словникові джерела.

Ненько Ю. П. Подготовка специалиста как предмет психолого-педагогического анализа.

Автор статьи ставила перед собой цель проанализировать и обобщить взгляды ученых относительно трактований понятий «подготовка» и «профессиональная подготовка». Для определения и характеристики обозначенных понятий исследовательница обратилась к словарным источникам.

Выявлено, что понятие «подготовка» чаще всего имеет определение в контексте рассматриваемой профессии, к которой она принадлежит, и практически не встречается в самостоятельном значении. Смысл понятия «подготовка» раскрывается в двух его значениях: как обучения, то есть как некий специально организованный процесс формирования готовности к выполнению будущих задач; и как готовность, под которой понимают наличие компетенции, знаний, умений и навыков, необходимых для успешного выполнения определенной совокупности задач.

Подчеркнуто, что «подготовка» – это процесс, в котором формируются и совершенствуются профессиональные знания, умения, навыки и личностные качества, необходимые в будущей профессиональной деятельности.

Уточнено, что профессиональная подготовка в научно-практической литературе также имеет различные толкования. Отмечено, что ученые, рассматривая профессиональную подготовку с точки зрения ее педагогического обеспечения, прежде всего обращают внимание на ее содержание.

Исследование авторских трактований понятия «профессиональная подготовка» позволило выделить основные позиции, определяющие сущность указанного понятия: профессиональная подготовка – это система содержательных и организационных мероприятий; профессиональная подготовка не может быть ограничена лишь формированием знаний, умений, навыков, но и должна быть сориентирована на личностное развитие соискателя образования; целью и конечным результатом профессиональной подготовки является формирование готовности соискателей к выполнению будущей профессиональной деятельности.

Подчеркнуто, что понятие «профессиональная подготовка» – это освоение будущим специалистом профессиональных знаний, базовых умений, навыков и опыта, необходимых для дальнейшего успешного выполнения задач познавательного и практического характера в предметной деятельности.

Ключевые слова: подготовка; профессиональная подготовка; трактовка понятия; словарные источники.

Nenko Yuliya. Training of specialist as a subject of psychological and educational analysis.

The article aimed to analyze and synthesize the views of scientists on interpretations of the concepts «training» and «professional training». To determine the characteristics of the aforementioned concepts and researcher appealed to the dictionary sources.

It was discovered that the term “training” is mostly often considered in the context of the definition of the profession to which it belongs, and practically does not occur in a separate meaning. The meaning of the term “training” is revealed in its two senses: as education, that is, as a specially organized process of formation of readiness to meet future challenges and as readiness, which refers to the presence of competence, knowledge and skills necessary to successfully fulfillment of a certain set of tasks.

It is summed up that “training” is the process in which professional knowledge, abilities, skills and personal qualities needed in future careers are shaped and improved.

It is specified that training has different interpretations in the scientific literature. It is noted that the researchers, considering training in terms of its educational provision, turn their special attention to the content of training.

Research of author’s interpretations of the concept of “training” allowed to identify the main positions that define the essence of the named concept: professional training is a system of content and organizational measures; training can not be limited only to the formation of knowledge and skills, but should be focused on the personal development of a student; the purpose and the end result of the training is creation of readiness to perform future professional activity.

It is summed up that the term “training” means familiarization of a future specialist with professional knowledge, basic skills and experience that are necessary for the further successful performing of cognitive and practical tasks in practical activity.

Keywords: training; professional training; interpretation of the concept; dictionary source.